

Fågelskådning Hjälstaviken 2009

Glädjande nog blev det en 700 % -tig ökning av antalet deltagare denna gång. Medlemmarna uttryckte en positiv uppskattning till arrangemanget.

Till det kom glädjen över det varma och soliga vädret, trevlig samvaro och att man kunde spana in både kända och mindre kända fågelarter.

Under promenaden ner till fågeltornet kunde vi se en stor mängd grågås, canadagås och vitkindad gås. Vi såg också tofsvipor och en och annan sånglärka.

Väl uppe i fågeltornet, där vi hade sällskap av andra fågelskådare, fick vi se sävsparv, knölsvan och sothöna helt nära.

Ute i vattnet syntes mängder av skrântärna och sothöns, flera skäggdoppingar och spelande brushanar, fisktärnor och sädgås.

Några tillfälligt rastande fjällgäss lyckades vi också få se. Dessa häckar i norra delarna av Sverige. Här fanns också brunand och storskrake.

Några hastigt uppdykande kärrensäppor och drillsnäppor var kul att få se.

Bläsand, skedand, gräsand, stjärtand och vigg höll sig på behörigt säkerhetsavstånd, men med hjälp av bra tubkikare kunde vi artbestämna dem.

Bland rovfåglar fick vi se både brun kärrhök men också flera fiskgjusar som ryttlande spanade in och dök efter någon lagom stor fisk att ta hem till boet.

Med jämna mellanrum kunde vi se tranor komma inseglande mot sjön.

En bit upp från strandängen såg vi flera gulärlor och en och annan stare.

Tyvärr blev vi vittnen till en tragisk händelse ute på sjön. En gräsandhona hade fastnat med huvudet i en taggtråd och kunde inte komma loss. Här stod vi maktlösa eftersom det inte fanns någon roddbåt i närheten att ta sig ut med.

Vi ifrågasatte naturligtvis varför det stod stolpar med taggtråd mitt ute i sjön. Men troligen var de kvar från den tid då betesängarna var större samtidigt som sjön var betydligt mindre än vad den är i dag. Förhållandet har jag samma dag rapporterat om till ansvariga på länsstyrelsen i Uppsala med krav om ett omedelbart borttagande av all taggtråd.

Hälsningar
Göran